

ברכות השחר INTRODUCTION TO

The **ברכות השחר** is the source for **ברכות השחר**. There we learn that the **ברכות השחר** were to be recited as the acts represented by each **ברכה** were performed in the morning. Among the **ברכות**, the **גמרא** included the **ברכה** for **ציצית**, the two **ברכות** for **תפילין** and even the **ברכה** of **על נטילת ידים**. The **גאונים** did not follow that practice due to sociological factors. The **גאונים** mandated that **ברכות השחר** were to be recited as part of **תפלת שחרית**, whether the acts were actually performed. Moreover, the **גאונים** separated the **ברכה** for **ציצית** and the two **ברכות** for **תפילין** from **ברכות השחר**. This fits our line of thinking that in compiling the **סידור**, the **גאונים** combined several **מצות** to create **תפלת שחרית**. Our practice follows the **גאונים**. Let us review the sources to understand the background for the changes.

ברכות דף ס' עמ' ב'—כי מתער, אומר: אלהי, נשמה שנתת בי טהורה, אתה יצרתה בי, אתה נפחתה בי, ואתה משמרה בקרבי, ואתה עתיד ליטלה ממני ולהחזירה בי לעתיד לבא, כל זמן שהנשמה בקרבי מודה אני לפניך ה' אלהי ואלהי אבותי רבון כל העולמים אדון כל הנשמות, ברוך אתה ה' המחזיר נשמות לפגרים מתים. כי שמע קול תרנגולא, לימא: ברוך אשר נתן לשכוי בינה להבחין בין יום ובין לילה. כי פתח עיניה, לימא: ברוך פוקח עורים. כי תריץ ויתיב, לימא: ברוך מתיר אסורים. כי לביש, לימא: ברוך מלביש ערומים. כי זקיף, לימא: ברוך זוקף כפופים. כי נחית לארעא, לימא: ברוך רוקע הארץ על המים. כי מסגי, לימא: ברוך המכין מצעדי גבר. כי סיים מסאניה, לימא: ברוך שעשה לי כל צרכי. כי אסר המיינה, לימא: ברוך אוזר ישראל בגבורה. כי פרים סודרא על רישיה, לימא: ברוך עוטר ישראל בתפארה. כי מעטף בציצית, לימא: ברוך אשר קדשנו במצותיו וצונו להתעטף בציצית. כי מנח תפילין אדרעיה, לימא: ברוך אשר קדשנו במצותיו וצונו להניח תפילין. ארישיה, לימא: ברוך אשר קדשנו במצותיו וצונו על מצות תפילין. כי משי ידיה, לימא: ברוך אשר קדשנו במצותיו וצונו על נטילת ידים. כי משי אפיה, לימא: ברוך המעביר חבלי שינה מעיני ותנומה מעפעפי, ויהי רצון מלפניך ה' אלהי שתרגילני בתורתך ודבקני במצותיך...ותנני היום ובכל יום לחן ולחסד ולרחמים בעיניך ובעיני כל רואי, ותגמלני חסדים טובים, ברוך אתה ה' גומל חסדים טובים לעמו ישראל.

We begin our observances each day by washing our hands. When you review **גמרא ברכות**, you notice how far you have to look down the list of acts before finding **נטילת ידים**. You also notice that the **ברכות** for **ציצית** and **תפילין** follow the **ברכות** for dressing and for covering the head. This should not be unexpected since at the time of the

and ציצית (טלית). תפלה were unrelated to תפילין and ציצית (טלית) of מצוות גמרא the were worn all day. As a result, those religious items were treated as garments.

Beginning with the סידור of רב עמרם גאון, we notice that the practices had changed:

וסדר אלו מאה ברכות כולו כך השיב רב נטרוני בר הילאי ראש מתיבתא דמסא מחסיא, לבני קהל אליסאנו על ידי רב יוסף מאור עינינו. ולברך כל אחת ואחת בשעתא כמו שמפורש בפרק הרואה אי אפשר מפני טנופות ידים שהן עסקיות ועשויות לשמש. אלא כשנוער אדם משנתו רוחץ פניו, ידיו ורגליו כהוגן, לקיים מה שכתוב הכון לקראת אלקיך ישראל, ומתחיל. וכל יחיד ויחיד חייב בהן. ומנהג כל ישראל בספרד, היא אספמיא כך הוא, להוציא מי שאינו יודע.

That חז"ל did not hesitate to adjust the practices within ברכות השחר to meet the needs of their time needs to be appreciated by us. And further credit should be given to them because they made adjustments without affecting any of the תרי"ג מצוות.

The change in practice was not without dissent. The רמב"ם who lived approximately 200 years after רב עמרם גאון held in favor of the rule in the גמרא.

רמב"ם הל' תפלה פר' ז' הל' ז' – שמנה עשר ברכות אלו אין להם סדר אלא מברך כל אחת מהן על דבר שהברכה בשבילו בשעתו, כיצד הרי שחגר חגורו והוא על מטתו מברך אוזר ישראל בגבורה, שמע קול התרנגול מברך הנותן לשכוי בינה, וכל ברכה מהן שלא נתחייב בה אינו מברך אותה... ט נהגו העם ברוב ערינו לברך ברכות אלו זו אחר זו בבית הכנסת בין נתחייבו בהן בין לא נתחייבו בהן וטעות הוא ואין ראוי לעשות כן ולא יברך ברכה אלא אם כן נתחייב בה.

ברכות used a different criteria to distinguish between the תוספות.

תוס' ברכות דף ס' עמ' ב' – ד"ה: כי שמע קול תרנגולא. אומר ברוך שנתן לשכוי בינה להבחין. והוא הדין אפילו כי לא שמע דאין ברכה זו אלא להבחנה על הנאת האורה שתרגול מבחין והוא נהנה מן האור; ד"ה: כי פריס סודרא על רישיה. והוא הדין לכל כובע ולכל כסוי ודוקא כשנהנה אבל אם אינו נהנה כגון שהוא שוכב על מטתו לא יברך לא זו ולא מלביש ערומים ולא ברכות כיוצא בהן כיון שלא נהנה כדמשמע בפרק שלישי דמגילה (דף כד:) גבי מי שלא ראה מאורות מימיו דכולי עלמא בעי שיהנה מן האורה.

The גמרא initially repeats the שלחן ערוך או"ח סימן מו: א – ב but then accepts reality:

עכשיו מפני שאין הידים נקיות וגם מפני עמי ארצות שאינם יודעים אותם נהגו לסדרם בבהכ"נ ועונין אמן אחריהם ויוצאים ידי חובתן.

TRANSLATION OF SOURCES

ברכות דף ס' עמ' ב' -When he awakes he says: My God, the soul which You have placed in me is pure. You have created it in me; You infused it within me; You preserved it within me and You will one day take it from me and restore it to me in the time to come. So long as the soul is within me, I give thanks to You, G-d, my God, and the God of my fathers, King of all worlds, Lord of all souls. Blessed are You, G-d, who restores souls to dead corpses. When he hears the rooster calling he should say: Blessed is He who has given the rooster the ability to distinguish between day and night. When he opens his eyes he should say: Blessed is He who opens the eyes of the blind. When he stretches himself and sits up he should say: Blessed is He who frees those who are bound. When he dresses he should say: Blessed is He who clothes those who are naked. When he stands himself up he should say: Blessed is He who raises the bowed. When he steps on to the ground he should say: Blessed is He who spread the earth on the waters. When he commences to walk he should say: Blessed is He who prepares the steps of man. When he ties his shoes he should say: Blessed is He who supplied all my needs. When he fastens his belt, he should say: Blessed is He who girds Israel with might. When he places a hat on his head he should say: Blessed is He who crowns Israel with glory. When he wraps himself with tzitzit, he should say: Blessed is He who made us holy through his commandments and commanded us to wear tzitzit. When he puts the tefillin on his arm he should say: Blessed is He who made us holy through His commandments and commanded us to put on tefillin. When he puts tefillin on his head he should say: Blessed is He who made us holy through His commandments and commanded us concerning the commandment of tefillin. When he washes his hands he should say: Blessed is He who has made us holy through His commandments and commanded us concerning the washing of hands. When he washes his face he should say: Blessed is He who has removed the bands of sleep from my eyes and slumber from my eyes. May it be Your will G-d, my God, to have me regularly study the Torah and make me cleave to Your commandments ...and let me obtain this day and every day grace, favour, and mercy in Your eyes, and in the eyes of all that see me and show loving kindness to me. Blessed are You, G-d, who bestows loving kindness upon Your people Israel.

רב עמרם גאון -The order of all the 100 Brachot was set forth by Rabbi Natroni, head of the Yeshiva in Masa Machsia, to the Congregation of Alisanu through the hands of Rabbi Yosef, who brings light to our eyes. And to bless each blessing at the time the act is performed as it is explained in Tractate Brachot is not possible because of the uncleanness of our hands over which we have no control as we sleep. This is how he should conduct himself upon rising: he should wash his face, his hands and his legs appropriately in order to fulfill that which is written: Prepare towards your G-d, Israel, and he begins. And each individual is obligated to recite the blessings. It is the custom in

TRANSLATION OF SOURCES-2

Spain, also known as Asfamia, to recite the blessings out loud so that others can fulfill their obligation by listening to the blessings.

ז' הלי' תפלה פרי' ז' הלי' ז' -רמב"ם הלי' תפלה פרי' ז' הלי' ז' - These 18 blessings have no order but he should recite the appropriate blessing for the activity he is performing at that time. How? When he is closing his belt while still on his bed, he recites: Blessed is He who girds Israel with might. When he hears the sound of the rooster, he recites: Blessed is He who gives the rooster the ability to distinguish. Any blessing that he is not obligated to say (because he is not performing the accompanying act), he does not say...It was the custom among our nation in the majority of cities to recite these blessings one after the other in synagogue whether they were obligated to say the blessing or not obligated to make the blessing. This is an error. It is inappropriate to do so. He should not make a blessing unless he is performing the act that requires the blessing.

ב' עמ' ב' תוס' ברכות דף ס' עמ' ב' -*When he hears the voice of the rooster:* He says: Blessed is He who gives the rooster the ability to distinguish. He makes this blessing even if he did not hear the rooster because this blessing was established to acknowledge the benefit that we receive from sunlight that the rooster senses and the rooster receives a benefit from the sunlight. *When he puts a cover on his head:* This is the rule for any hat or cover that he places on his head but only if he benefits from the act but if he does not benefit from the act, for example, he is lying on his bed, he should not make the blessing on covering the head and not the blessing for wearing clothes and not any similar blessings because he is not benefiting as we learned in the third chapter of Masechet Megilah (page 24B) about someone who never saw the sun or moon; in that case, everyone requires that he needs to have benefited from them.

ב' עיף ב' שו"ע או"ח סימן מו' עיף ב' -Now because our hands are not clean and also because of ignorant people who do not know the blessings, they began the custom to say the blessings in order in synagogue and they answer “amen” after and thereby fulfill their obligation.